

ZİYANA UĞRAYANLARIN HİKAYESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmâin.

... seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmâin.

Değerli kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri Kehf suresinin sonlarında bulunan 103 üçüncü âyet-i kerîmede buyuruyor ki;

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ
ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا

Kul hel nünebbiüküm bi'l-aḥserîne
a'mâlâ.

Ellezîne dalle sa'yühüm fi'l-hayâti'd-
dünyâ ve hüm yahsebûne ennehüm yuhsinûne
sun'â.

Ülâikellezîne keferû bi-âyâti rabbihim ve
likâihi fe-habitat a'mâlühüm fe-lâ nükîmü le-
hüm yevme'l-kıyâmeti veznâ.

Žâlîke cezâühüm cehennemü bi-mâ ke-
ferû ve't-teḥazû âyâtî ve rusulî hüzüvâ.

(Kehf Suresi 103-106 Ayet)

Sadakallahu rabbüne'l-'alâ.

Kul. Ey Resûlum! Muhataplarına de ki;
Seni dinleyen veyahut sana inanan veya senin
karşında durup seninle mücadele eden, se-
ninle mücadele için konuşan, inanıp da dinle-
yen veya mücadele için seni karşına çıkan kim-
seler de ki;

Hel nunebbi-ukum bil-aḥserîne a'mâlâ.

Size yaptıkları işler bakımından en çok za-
rara ziyana uğrayanları bildireyim mi de on-
lara? Şimdi herkes bir iş işliyor. İş yapmaya
amel derler. İş yapan insana amele derler.

Herkes bir iş yapıyor. Yapılan işlere de amel derler. A'mâl iyi iş olursa a'mâl-i sâliha denir. Uygun iyi iş. Kötü iş olursa a'mâl-i seyye, kötü iş denir.

Herkes bir iş yapıyor. Tabi bir kâr bekleyerek, bir fayda umarak bir şey yapıyor. İnsanlar çalışıyorlar. Ziyana uğruyor bazıları. Yaptıkları işler yanlış olduğundan, hatalı olduğundan ziyana uğruyor.

Ama en çok ziyana uğrayan kimdir?

Yaptığı iş bakımından. Bir iş yapıyor ama ortaya bir iş koyuyor amma yaptığı işe rağmen ziyan eden ve ziyanı da en fazla olan, ziyanca en fazla olan kimdir?

Sizlere bildireyim mi?

De onlara Ey Resûlüm.

Sor onlara bakalım.

En çok ziyan eden kimdir?

Sizi bildireyim mi?

Diye sor.

Tabi ne diyecekler.

Kimmiş O En çok ziyan eden diyecekler onlar?

Niye soru soruluyor?

Soru sormak, soru sorulan kimsenin dikkatini kamçılar, uyandırır. Uykusu bile olsa bir insana soru sordun mu, ona cevap vermek için şöyle bir silkinir, bir gözlerini açar, soru insanı uyarır. Yani cevap vermek veya soruyu anlamak bir zihin faaliyeti insanda bir uyanmaya sebep olur.

Onun için bazı şeylere dikkat etmek istendiğinde, dikkat edilmesi dikkat çekmek istendiğinde, soru şeklinde sorulur o şeyler.

Şimdi sor bakalım o insanlara, yaptıkları işlerde en çok ziyana uğrayan kimlerdir?

Şimdi herkes meraklanacak. Kimmiş diye.

Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki:

Ellezîne dalle sa'yuhum fî-lhayâti-ddunyâ vehum yahsebûne ennehum yuhsinûne sun'â.

En çok ziyan eden kimseler şu kimselerdir ki; onlar iyi işler yaptıklarını sanırlar. Hâlbuki say-i gayretleri, yaptıkları faaliyetler sapıktır. Dünya hayatında, dünya hayatı konusunda, başarıları konusunda, menfaatleri konusunda sarf ettikleri çabalar boşa giden insanlardır. En çok ziyan eden onlar.

Ulâ-ike-llezîne keferû bi-âyâti rabbihim.

Onlar o kimselerdir ki, rabbinin âyetlerini inkâr edenler.

Velikâ-ihî.

Ve ahirette ba'sü ba'del-mevt olacak. Allah'ın huzuruna çıkacak insanlar. Mahkeme-i kübra olacak. İyi insanlar mevlâsını görecek cennette, ama kâfirler de Allah'ın huzuruna hesap için çıkarılacaklar, rabbına herkes şu veya bu şekilde gidecek huzuruna.

Huzuru ilahiye gitmeyen insan olacak mı?

Olmayacak. Hepsi gidecek.

Kâfirler niçin gidecek?

Yaptıklarının hesabı sorgusu sorulsun diye. Onun için huzuru ilahiye gidecekler. Müminler de gidecekler. Müminler ayrıca cennette rablarına kavuşacaklar, rızasına erecekler, mevlâlarına kavuşacaklar. Kâfirler mahkeme-i kübra da, muhakeme edildikten sonra, cehenneme atılacaklar. Şimdi bazı insanlar bunu inkâr ediyor.

Neden?

E Şu anda olan bir Şey değil, istikbale ait bir Şey, inanmıyorum diyor, inkâr ediyor. En çok ziyanda olan insanlar işte Allah'ın âyetlerini inkâr edenler, kâfir olanlar. Allah'ın âyetlerine karşı çıkanlardır. Ve Allah'la kavuŐacaklarını, bir gün gelip Allah'ın huzuruna çıkacaklarını inkâr edenlerdir.

Bunların;

Fehabitat a'mâluhum.

Bütün amelleri boşa gitmiŐ olacaktır. İmansız olduklarından boşa gidecektir.

Ve.

Felâ nukîmu lehum yevme-lkiyâmeti veznâ.

Yani onların dünyada yaptıkları iyilikler için, iyilikleri tartmak bile yapılmayacak. Kâfir. Hiç lüzum yok hesaplamaya. Yallah cehenneme. Onlar için ayrıca terazi, mizan, amellerin tartılması gibi bir Şey dahi olmayacaktır. Şu ziyanın büyüklüğüne bak. Hem dünyada iyi bir Şey yaptıklarını sanıyorlar, ama kıymeti yok. Çünkü yaptıkları işler sapık. Allah'a inanmıyorlar. Allah'a kavuŐacaklarına inanmıyorlar. Onun için ahirette onların Şu

iyiliği olmuş, şöyle gayreti olmuş. Onlar için bir terazide amellerin tartılması bile bahis konusu olmadan, doğrudan doğruya cehenneme gidecekler.

Neden?

Mümin mi, kâfir mi?

Kâfir. Atın cehenneme. Çünkü kâfir.

Ee canım işte bir hayır yapmış, bir hasenat yapmış sağlığında. Falanca yere bağışta bulunmuş, filanca hayır kurumuna üye olmuş filan. Atın cehenneme.

Neden?

Kâfir.

Müminler için, mümin mi bu kullarım, tamam. Amellerini tartın bakalım. İyi ameller mi işlemiş, kötü ameller mi işlemiş. İyi amellerinin mükâfatını verin. Kötü amellerinin de cezasını çeksinler. Çünkü sözümü dinlemediler, günahları işlediler, yaptıkları kötülüklerin cezasını çeksinler.

Ama çekseler bile müminler, cezasını çektikten sonra, Müminler ne yapacak?

Cennete girecek. Kâfirler girmeyecek. Kesinlikle girmeyecek. Amelleri bile tartılmadan dosdoğru cehenneme atılacak. Müminler ya doğrudan doğruya cennete girecek ya da işledikleri kusurlar kadar cehennemde cezayı çektikten sonra tekrar cennete girecekler.

Günahkâr müminler ile kâfirler arasında çok büyük fark var.

Neden?

Çünkü müminler sonunda cennete girecek. Günahkâr olsa bile. Ama kâfir hiç girmeyecek.

Bir insan Allaha inanmıyorsa, ahirete inanmıyorsa, Allah'ın huzuruna çıkacağına inanmıyorsa en büyük ziyanda olan insan odur. Ondan daha büyük ziyan bahis konusu olamaz.

Peki, insanlar bu kadar büyük tehlikeye nasıl atılıyorlar?

Nasıl katlanıyorlar?

Bu kadar büyük ziyan, bu kadar büyük tehlike, ahiretlerini mahvetmek, hiçbir şey alamamak, ebedi cehennemde yanmak.

Neden böyle bir şeye insanlar saplanıyorlar?

Bir. Bir birtakım kuruluşlar ve teşkilatlar insanlara yanlış bilgiler öğretiyor. Bir heykel yapıyor. Bu senin Rabbin. Buna tap diyor.

Bu heykel neydi daha önceden?

Ağaçtı, odundu, taştı, demirdi, bronzdu. Eee sen ona bir şekil verdin. Sanatkârlık yaptın. Bir heykel yaptın. Şimdi buna tap diyorsun.

Öyle şey olur mu?

Canım bunlar sembol. Olmaz. O tapılacak bir varlık değil. Nihayet bir şey. Odunsa ateşe atarsın yanar. Madense ısıtırsın erir, paslanır, olmaz öyle şey.

Âlemlerin rabbinin varlığını, birliğini, her insan, arayıp bulmakla görevlidir.

Şu kâinatta bir düzen var mı?

Muazzam bir güzellik ve muazzam muhteşem bir düzen var. Ayın doğuş, batış zamanlarını hesaplayabiliyoruz, güneşin doğuş batış zamanlarını hesaplayabiliyoruz. Bir takım işleri yaptığımız zaman sonucunun ne olduğunu biliyoruz. Tohumu yere ekince bitki biteceğini biliyoruz. O bitkiden yeni tohumlar olacağını

biliyoruz. İnsan evlenince çocuğu olacağını biliyoruz.

Neden?

Muntazam da ondan, düzen var da ondan, kanun var da ondan. Herkes kanunu kabul ediyor. Kanunlar ve düzenler olduğunu kabul ediyor. Tabiat kanunları diyorlar.

İyi ama bu tabiat kanunları nasıl oluştu?

Tabiat kanunu kendi kendine kanun oluşur mu?

Kendi kendine düzen oluşur mu?

Bir sürü taş, deniz kenarında muntazam bir şekilde dizilmişse, *Kul huvallâhu ehad* suresini yazmışlarsa oraya, tesadüfen rüzgâr esmişse *Kul huvallâhu ehad* yazılmış denir mi?

Neden?

Düzen var. *Kul huvallâhu ehad* yazıyor olmaz böyle şey der insan.

Kâinatta çok muhteşem bir düzen var. Binâenaleyh bu düzeni yaratan mevlâyı herkes, Allah'ın verdiği akıl ile bilmek zorunda. Ama bilmiyorlar. Birileri başka şeyler söylüyor.

İneğe tap diyor. Peki, kardeşim yani niye ineği seçtin?

Deve biraz daha uzun boylu ona tapayım. Fil daha büyük ona tapayım.

Niye ineği seçtin?

Arslan daha saygın bir varlık. Bir insanı sevdin mi, arslan be, bizim arslanlar geliyor gidiyor diyorsun falan.

Niye aslana değil de öküze tapıyorsun?

İneğe tapıyorsan?

Sorsan söyleyemezler. Kimisi de bazı insanlara tapıyor. Mesela Hz. İsa'ya tapıyor.

İyi ama Hz. İsa'dan yüz yıl önce, iki yüz yıl önce yaşamış insanın dininin ne olması gerekirdi?

Hz. İsa yok ortada. İki yüz yıl önce adam gelmiş.

Şimdi bunun dininin ne olması gerekirdi?

Hz. İsa yok. Hz. İsa'nın dini Hz. İsa'yla başlıyor. Hz. İsa'ya tapınmak Hz. İsa ile başlıyor. Olmaz. Mantıklı değil.

Ama İslam diyor ki; yeri göğü yaratan, insi cinni yaratan, Hz. İsa'yı da yaratan,

Muhammedi de yaratan, Âdemi de yaratan, İbrahim aleyhisselam'ı yaratan, âlemlerin rabbine ibadet edeceksin.

Rabbül âlemin. Âlemlerin rabbi. İnsanları yaratan. Varlıkları yaratan. Hâlik Teâlâ, halk edici Allaha ibadet edeceksin. Bu akıl ve mantık işte. İlim ve irfan bu, doğrusu bu. Şimdi bazıları başka şeylere tapacaksın diyor. Peki. Onlar onları yanlış yolu sevk ediyorlar.

Acaba yanlış yola sevk edenler de değil mi kabahat?

Evet, yanlış yola sevk edenlerde çok büyük kabahat var. Ama aldananlarda sorumluluk ve kabahat var. İkisi de cehenneme gidecek. Allah bildiriyor. Kur'an'ı Kerîmde bildiriyor. Aklen ve mantıken de öyle. Uymasın. Üstelik onların yanlış olduğunu bildiren peygamberler de gelmiş. Yani bu işin yanlışlığını açıklayan insanlar da gelmiş ve söylemişler.

Nuh aleyhisselam putlara tapmayın diye söylemiş. İbrahim aleyhisselam putlara tapmayın diye söylemiş. Musa aleyhisselam firavuna tapmayın. Olmaz böyle şey, bir kişidir, insandır, tapılmaz diye söylemiş. Peygamber efendimiz söylüyor firavuna da tapmayın, aya

güneşe yıldıza da tapmayın. Hz. İsa'ya da tapmayın. İnsanlara, mahlukâta, putlara, efsana, aslama tapmayın diye söyleyenler de var. Yazılı kitaplar da var. Kanmayacak. Kanmışsa sorumludur. Sorumluluğu olduğu için cezasını çekecek.

Hem de ceza ne?

Hiç amelleri bile tartılmadan doğrudan doğruya cehenneme gitmek.

Şimdi ben buraları geziyorum. Buralara birçok kimse, pek çok hayrat u hasenât yapmış. Parklar bir hayır. Yeşillik, çocuk bahçeleri bir hayır. Hastaneler, okullar her taraf hayır dolu, hayır müessesesi dolu. Bunları birileri yapmış. İsmi vermişler. İyi ama kıymeti var mı? Kıymeti kalmıyor. Allaha inanmayınca kıymeti kalmıyor.

Hepsinin bir inancı var. Dindar insanlar. Dindarlık yetmiyor. Dindarlığın doğru olması gerekiyor. Yanlış olmaması gerekiyor. Öküze tapmayacak, firavuna tapmayacak, başka şeye tapmayacak.

Âlemlerin Rabbi Allah'a şey yapacak. O iman olmadığı zaman, ahireti mahvoluyor. İşte bundan büyük ziyan olmaz.

En büyük ziyanda olan insan kimmiş?

Sermayesi batan mı, kara deniz de gemileri batan mı, harmanı yanan mı, arabası çarpılan mı?

Hayır. Böyle insanları çok görüyoruz. Telafi oluyor. Telafi oluyor. Sonra bir bakıyorsan iflas etmiş bir insan sonradan zengin olabiliyor.

Asıl ziyan, ahiretteki sonsuz, bitip tükenmeyecek, ebedi hayatın mahvolması. İyilikleri bile tartılmayacak. Sen çocuk parkı yapmışsın. Sana biraz öyle bir şey yok. İyilikleri bile tartılmayacak. Cehenneme girecek. Cehenneme gitti mi bir insan, yandı mı, hiç kıymeti kalmıyor.

Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vessellem çok açık olarak beyan etmiş. Cehenneme düşmemeye gayret edin. Çünkü düştünüz mü çok fena olursunuz. Cehennemdeki zakkumun bir damlası dünyanın denizlerine damlasaydı, bu Pasifik okyanusu, Atlas okyanusu, Hint okyanusu, bütün okyanuslar, denizler, zehir gibi acı olurdu diyor. Her gün onu yiyecek, her gün onu içecek cehennemdeki kişi. Zakkum yiyecek. Her gün yanacak. Derisi

yanacak. Yandıktan sonra yeniden tazelenecek, yeniden tazelenecek, yeniden yanacak, azabı tekrar tekrar çeksinler diye. Bu hiç elinizde kibriti sonuna kadar tutup da elinizin hafifçe yandığını hatırlar mısınız?

Benim bir kaç defa oldu. Karanlık yerde anahtar delini bulacağız falan derken, bazen böyle yapılıyor, aman, insan birazcık kibrit alevi yaktı diye burası morarıyor, kaç gün zonk zonk zonkluyor. Gece insanı uykusuz bırakıyor. Yanacak. Vücut yanacak. Tamamen yanacak ve devamlı yanacak. Bundan büyük ziyan olmaz.

O halde bir insanın ne yapması lazım?

İnsan olarak yaratanını bilmesi, bulması lazım. Yaradan öküz değil. Yaradan Bu'da değil. Yaradan İsa değil. Yaradan firavun değil. Yaradan Nemrut değil. Yaradan âlemlerin rabbi Allahu azimüşşân. Onu bulacak. Onu bulursa kurtulur. Onu bulamazsa mahvolur. Dünya hayatındaki iyiliklerinin ölçümü bile yapılmaz, hesabı bile yapılmaz. Tartalım da bakalım biraz hayrı ne var?

Ne kadar hayrı olsa, işlediği haltan dolayı, bu hayrının kıymeti yok. Atın cehenneme.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim!

Hepimizin kazanç peşinde koşuyoruz. Hepimizin dükkânı var. Hepimizin işi var. Hepimizin maaşı var. Maaşımızda bir eksiklik olsa gidip konuşuyoruz. Maaş kesilse niye kesildi diye konuşuyoruz. Herkes menfaati peşinde koşuyor.

En büyük menfaat, ahiret menfaati olduğundan, dinimizin, imanımızın doğru ve dürüst ve sağlam ve geçerli ve Allah indinde makbul olmasına çok dikkat etmemiz lazım.

Etmezsek ne olur?

Çok fena olur. Çok kötü bir durum olur. Sonsuz bir ziyan olur. En büyük ziyan olur. En büyük ziyan imansızlıktır. İlim de, tarih de, dinler tarihi de, akıl da, mantık da âlemleri yaratanı buluyor ve âlemleri yaratan bir yüce varlık olduğunu söylüyor. Buna transandantal varlık deniliyor. Yani âşkın varlığı, yüksek varlık deniliyor. Herkes biliyor bu işi. Heykelin yaratıcı olmadığını biliyor. Nihayet bir eşya olduğunu biliyor. Sen bir evi aldığın zaman oradaki heykellerden temizliyorsun orayı, sen başka türlü yaşıyorsun, sen müminsindir, heykel kullanmıyorsun, başka türlü yaşıyorsun, heykel

olamaz, hayvanlar da olamaz, yıldız da olamaz, ay da olamaz, güneş de olamaz.

Onların hepsini yaratan âlemlerin rabbine inanacak ve ona güzel kulluk yapacak. O iman olduktan sonra. Yani ben Allaha inanıyorum. Allah'ın bir tek olduğuna inanıyorum. Şu âleme bu nizamı veren, o sonsuz sanat ve kudret ve zekâ ve akıl sahibi yüce varlığın kulum ben. Ona inanıyorum diyecek insan ve kulluğunu ona göre yapacak. Aksi takdirde durum çok vahim olur.

O halde kendimiz imanımızı güzel, sağlam bir iman olsun diye kollamalıyız. Dikkat etmeliyiz. Okumalıyız. Yanlış inançlara sahip olmamalıyız. Hanımımız ve çocuklarımızın en önce imanının sağlam olması dikkat etmeliyiz.

Ben niye çocuklara burada iltifat ediyorum?

Niye burada çocuklara şeker dağıtıyorum?

Camiyi sevsinler. İslami sevsinler. Kur'an'ı sevsinler. İmanı sevsinler diye.

Çocuklarınızı kollayacaksınız. Çocuklarınız mümin olması en mühim şey. Onların mümin yetiştirememek sizler için çocuklarınıza

karşı en büyük cinayet. Çocuklarınızı mahvediyorsunuz. Çocuklarınızı öldürüyorsunuz. Çocuklarınızın ahiretini mahvediyorsunuz. Kılınız kımıldamıyor. Böyle babalık mı olur, böyle anelik mi olur.

Nasıl olacak?

Çocuğu pırıl pırıl, mümin, tertemiz, ahlâklı, dürüst, faziletli, erdemli, kâmil, olgun bir insan olacak. Öyle olacak. Mümin olacak. Allah'ı bilecek. Allaha güzel kulluk edecek.

Diyecek ki; Ben Allah biliyor. Polis önemli değil, mahkeme önemli değil, ben şu haksızlığı yapmam diyecek. Ben, Allah görüp dururken, ben bu haksızlığı işlemem diyecek. Borcunu ödeyecek. Borcuna sadık olacak. Vazifesini yapacak. Sözünde duracak. Güzel ahlâk neyse hepsinin icabını yapacak. Çocuk da öyle yetişecek. Çocuk senden sonra esrarkeş olursa, çocuk senden sonra dinsiz olursa, çocuk senden sonra imansız olursa, senin için de çok büyük zarar, çok büyük ziyan, çok büyük üzüntü. Mezarda kemiklerin sızlayacak, kemiklerin sızlayacak. Çocuk kötü olduğu için. Kötülük işledikçe mezarda sana bildirecekler. Senin

çocuğun şunu yaptı şunu yaptı diyecekler. Kemiklerin sızlayacak.

Onun için evlatlarımızı iyi yetiştirmeye dikkat edelim. Çok dikkat edelim. Müessese kuralım.

Bakın ben burada şimdi geziyorum, tozuyorum, duruyorum. Türkiye'den çok özledik diyorlar. Gel artık diyorlar. Burada duruyorum.

Ne yapmak istiyoruz?

Camilerimizi kuralım. Bakın şurada aylığı 1700 dolarlık bir yer tuttuk. Çok faydası var. Feda olsun. 1000 tane, 1700 feda olsun, mühim değil, faydası var. Bir konuşmayla ödeniyor bunun şeyi. Yani kazanılan, bir namaz kılmakla, buraya verilen masraflar ödeniyor. Ama kalıcı bir camimizin olması lazım. Güzel bir müessesemizin olması lazım. Mekteplerimizin olması lazım. İslam'ı sizin de öğrenmeye ihtiyacınız var.

Siz de âyetleri bilmiyor, hanımınız da bilmiyor, çocuğunuz da bilmiyor. O zaman cahilin çocuğu daha cahil oluyor. Sen de çocuğun da tehlikede oluyorsunuz. Çok büyük ziyana maruz olmuş oluyorsunuz.

Camimizi kuracağız. Kesesimizin ağzını açacağız. Mektebimizi kuracağız. Kesemizin ağzını açacağız. Çocuklarımızı süper, olağa-nst ocuk, harika ocuk olarak yetiştirmeye gayret edeceğiz. Süpermen. Çocuklara spermen öğretiyorlar. Elinde kılıçlar, kavgacı mavgacı. Hayır. ocuk harika ocuk olmalı, her şeyi bilmeli, her şeyi en güzel yapmalı, herkesin ağzı açık kalmalı, hayran kalmalı. Onu yle yetiştirmek senin görevin, benim görevim, bizim görevimiz, yani babaların görevi.

Diyor ki arkadaşlar dn, sohbet ediyoruz. ocuklarımıza vakit ayıramıyoruz. Çocuklarımızı iyi terbiye edemiyoruz. Bak şunlar nasıl karşılarına aldılar, nasıl muntazam oturtuyorlar, yediriyorlar, nasıl iyi eğitiyorlar diye söylüyorlar.

Eğitim, ocuğunuza vereceğiniz en kıymetli hediyedir. Eğitimsizlik ocuğunuza yapacağınız en büyük kötülüktür. Bazı babalar çocukluk çocuğunu yetiştirmiyor. Onu işçi gibi görüyor. alışsın yanımda, boş versin, gitmesin okula, gitme diyor. Ben harmana, samana gideceğim. Buğdaya, ekine gideceğim. O da çalışsın filan diyor. ocuğuna iman bilgisini

verirsen isterse çoban olsun, isterse çiftçi olsun, isterse başka şey olsun. Ama imanını vermezsen olmaz.

Onun için en mühim işimizin iman olduğunu bilelim. Saadet ve selametimizin imana bağlı olduğunu bilelim. Kendimiz tam mümin olmaya gayret edelim. Evlatlarımızı tam mümin olarak yetiştirmeye gayret edelim. Çünkü insan iman etmedi mi, en büyük ziyana uğramış oluyor dünya ve ahirette. Allahu Teâlâ hazretleri bize tevîkîni refîk etsin. Yani yolumuzu göstereyin.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

İhdina's-sirâta'l-müstekîm. Fâtiha Suresi
6. Ayet

Diyoruz. Allah'tan istiyoruz. Ya Rabbi! Bize yolunu göster. Şu doğru neresi ise, sıratı müstakim neresi ise, şaşırılmayalım. İnsan mesela şehirde bir yerden bir yere giderken bilen bir kimseye diyor ki:

Sen öne geç ben seni takip edeyim.

Neden?

Bir sürü kavşak var. Yanlış bir yerde saptı mı kaybediyor. Kırmızı ışıktaki geride takıldı mı ötekisi de onu beklemedi mi, kabile bozuluyor, takip edenle takip edilen kopuyor birbirinden. Yollar değişik. Onun için Allah bize doğru yolu gösterecek. Doğru yoldan ayırmasın. Doğru yolu göreceği nur versin. Doğru yolu gösterecek çalışmalarını da yapmamızı nasip eylesin. Allah hepinizden razı olsun.

Esselâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh! Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-alîmü'l-hakîm. Sübhâne rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn. Ve selâmün ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. el-Fâtiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

